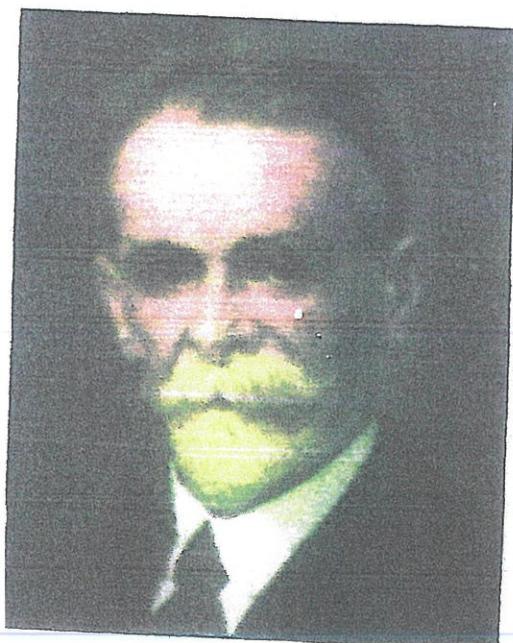

«ΟΛΒΙΟΣ, ΟΣΤΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΣΧΕ ΜΑΘΗΣΙΝ», Εύριπίδης

Τα σκολεία χτίστε

Κωστής Παλαμάς

1859 - 1943

Με τη φλόγα που ψαίνει και
που πλάθει,
με της καρδιάς τη φλόγα, με
του Λόγου
τη δύναμη, ξεσκέπαιστα,
καθάρια,
και με τα χέρια, και με τα
μωχαίρια,
τον τόπο πάρτε.

Κάτου σημάδια που έμπηξε το
ψέμαι!
Τα ταξίματα φέρτε στης
Αλήθειας
της ιερής το βωμό και τα
σφυχτάρια.
Στον τόπο απάνου όχι
πολέμων κάστρα
τα σκολεία χτίστε!

Αετέ χτίστε τα, αιγαίνωρα,
μεγάλα,
μερές θηριωδώνες, ως είρες
χίρρεις
αιθέλιοι γρεγοροί πολύβλαψερι,
αρριωστινόμενος
μεταγενέ μεταγενέ τ' αντίρρειαγε
απαθέτης,
τα ευαλωτά χείσατε!

Καὶ τὸ πορτοκαλιγέλαιον τοῦ
τούχων
περίσσεις αινίχει τοῦρχεσσι ο
κορ τίλιος,
διαφευγετοῦσίδε τα χέριασσι, νε
φαίγμα.
οικειρηθέντα μέσην τοῦ
αργυροτίγλυφον τοῦ
τίταν γρήγορον.

Γιομίζοντάς τα να τα
ζωντανεύουν
ματστράλια και βοριάδες και
μελτέμια
με τους κελαιδισμούς και με
τους μόσκους
και ο δάσκαλος, ποιητής και τα
βιβλία
να είναι σαν κρίνα.

Του τραγουδιού τη γλώσσα
αντιλαλώντας,
και τα βιβλία σαν τα
τραγούδια να είναι!
Στη γη της ομορφιάς,
αρματωμένη
την Επιστήμη, η Ομορφιά,
χαρά της!
αρχή σοφίας!

Τα σκολεία χτίστε, υψώστε τα
πλατόνια
για το δροσό στης ρεματιάς τη
χάρη,
για τον καρπό σπάρτε τα
αμπέλια, ας είναι
τ' αγαθά τους αγνά κρασί, και
ας είναι
γούρμα σταφύλια,
λογής, κεχριμπαρένια, όλικα,
μαιόρα.

Όπου απλωσιά, όπου ψήλωμα,
όπου υγεία,
στα πέλαια ν' αγναντεύουν τα
καράβια
και τους αιτούς να λαχταράν
και τ' άστρα
στα ουράνια πλάτια.

Και βαθιούς τράφους γύρω
γύρω σκάφτε
και πύργους πολεμόχαρους
υψώστε
και βαρδιαπόρους βάλτε να
κρατάνε
μακριά μακριά τον ψεύτη και
τον πλάνο
της Ρωμιοσύνης.

Ξόβεργα και καρφιά κρατά και
πάει
και πάνει και καρφώνει και
σκοτώνει
του φτερωτού πιο απ' όλα
κυνηγάρης,
αρχίζοντας από τις
πεταλούδες,
φτάνει στη Σκέψη.